

اثربخشی آموزش گروهی حل مسأله بر شادکامی و کیفیت زندگی زنان در حال درمان با متادون

فائزه تورانی^۱، مهدی زارع بهرام آبادی^۲

^۱ روانشناسی بالینی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات شاهرود، ایران

^۲ پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی، تهران، ایران

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، بررسی اثربخشی آموزش گروهی حل مسأله بر شادکامی و کیفیت زندگی زنان در حال درمان با متادون بود. روش پژوهش حاضر، نیمه آزمایشی و از نوع طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه‌ی آماری پژوهش را تمامی زنانی تشکیل می‌دادند که در سال ۹۳-۹۴ برای درمان سوءمصرف مواد مخدر به مراکز ترک اعتیاد شهر شاهرود مراجعه کرده و تحت درمان با متادون قرار داشتند. تعداد ۳۰ زن مبتلا به سوءمصرف مواد تحت درمان نگهدارنده با متادون به شیوه نمونه‌گیری غیر احتمالی از نوع در دسترس در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه گواه (۱۵ نفر) قرار گرفتند. شرکت‌کنندگان گروه آزمایش یک دوره ۸ جلسه‌ای آموزش گروهی حل مسأله را دریافت کردند و گروه گواه در این مدت در لیست انتظار درمان قرار گرفتند. پرسشنامه‌های کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۱) و شادکامی آکسفورد (آرجیل و همکاران، ۱۹۸۹) در دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون توسط کلیه شرکت‌کنندگان تکمیل شد. یافته‌های تحلیل کواریانس نشان داد که میانگین نمرات پس‌آزمون کیفیت زندگی و شادکامی گروه آزمایش نسبت به گروه گواه افزایش معناداری داشت ($p < 0/001$). نتایج این پژوهش نشان داد که آموزش گروهی مهارت حل مسأله می‌تواند به‌عنوان یک روش مداخله‌ای مفید، برای زنان مبتلا به سوءمصرف مواد تحت درمان نگهدارنده با متادون به کار رود.

واژه‌های کلیدی: شادکامی، کیفیت زندگی، متادون.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۱/۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱۴۵-۱۳۳